

[Socialministeren.]

stive regler om, hvornår pensionen bortfaldt. Jeg er meget åben over for dette og er villig til at drøfte det med udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at de 4 lovforslag henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af en pensionsreform. (Om forhøjelse og automatisk regulering af de offentlige pensioner (folkepension, invalidepension og enkepension) og om indførelse af en offentlig tillægspension) [af Bundvad m. fl.]

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VII) findes i tillæg A. sp. 667, fremsættelsen i tidenden sp. 391).

Forslaget sattes til forhandling.

Socialministeren (Nathalie Lind): Det af hr. Bundvad m. fl. fremsatte forslag til folketingsbeslutning svarer, bortset fra et enkelt punkt, som jeg skal vende tilbage til, ganske til det socialdemokratiske forslag, vi drøftede her i tinget i december måned sidste år. De spørgsmål, som indgår i forslaget, var også medtaget i den forespørgsel, som fra socialdemokratisk side blev rettet til mig i januar i år, og som blev behandlet her i tinget den 30. januar. Jeg kan derfor i det store og hele henvise til, hvad jeg tidligere har sagt, og skal blot gøre nogle få bemærkninger til de enkelte punkter i forslaget.

Som jeg nævnte, adskiller det nu foreliggende forslag sig fra det tidligere fremsatte på et enkelt punkt, idet forslaget om en ændring af fradragsreglerne i de sociale pensionslove er gledet ud, da dette spørgsmål jo har fundet sin løsning ved de af tinget i juni i år vedtagne ændringer, hvor igennem der blev opnået en betydelig forenkling og lempelse af fradragsreglerne.

Det foreliggende forslag falder i øvrigt som sidst i to afsnit, idet der foreslås dels en række ændringer i den gældende pensionslovgivning, hvoraf vi allerede under behandlingen af den forrige sag berørte nogle, dels indførelse af en offentlig tillægspensionsordning.

Det første punkt i forslaget om ændringer i de gældende regler drejer sig om ajourføring af pensionerne på grundlag af lønudviklingen. Jeg må her henvise til de beregninger, jeg tidligere har nævnt i tinget, og kan blot til supplerende oplyse, at folkepensionen for et ægtepar i 1968 androg 44,4 pct. af den gennemsnitlige arbejds løn imod 44,2 pct. og 44,1 pct. i henholdsvis 1958 og 1967. Foretages sammenligningen — hvad der giver et rigtigere grundlag — ved at sammenholde pensionsindtægten med en arbejdsindtægt efter fradrag af betalt skat, bliver resultatet, at pensionsindtægten i 1958 svarer til 53,7 pct., i 1967 til 56,9 pct. og i 1968 også til 56,9 pct. af nettoindkomsten for en lønarbejder. Jeg mener derfor at kunne fastslå, at pensionerne er blevet forhøjet i takt med lønudviklingen på arbejdsmarkedet.

Det næste punkt angår en automatisk regulering af pensionerne, netop det, vi berørte før. Her skal jeg blot føje til, at de praktiske muligheder for at indføre en sådan regulering er afhængige af, om man hurtigere end nu kan fremskaffe de nødvendige statistiske oplysninger. Jeg håber, at gennemførelsen af kildekatteordningen vil give os bedre muligheder i så henseende, og som jeg sagde her i tinget i juni måned, da vi havde forslaget om de midlertidige tillæg til anden behandling, vil jeg nøje følge udviklingen på dette område og, når den nød-